

Och hon berättade att hon aldrig mer kommer hem.

klockan är fyra på morgonen och du slänger kläderna så fort du kan i en koffert. med dig får du också två bilder. en svart, vitt, på dig och han. och en på oss alla i bulgarien. och du fyller en flaska med vatten och vi är oroliga och inte tysta och du säger åt oss att vara tysta. du ber oss att snälla vara tysta. och du slänger in ett par olika skor till oss alla. och du petar i lite kalkon i lite bröd, och du rullar dom i en folie, som du lägger i en påse. och du ser till att alla handlingar är med. pass. papper. och vi frågar. och du börjar tappa tålamod och ber oss att vara tyst än en gång. och du klär på våra ytterkläder och du kramar om mig och jag ser dom blanka ögonen med det svarta i sig och jag tystnar. för alltid.

och det är morgon och tystnaden härjar ute också. tom gata och en svag dimma ligger som ett skydd för oss. och vi sätter oss i bilen. och in med koffert och handlingar och kalkonmackor och oss själva. bildörren smäller igen och fångar oss levande inuti. och vi vinkar inifrån och ut. och dom tittar och vinkar tillbaka utifrån och in. och du undrar vem som är fri, och du undrar om du någonsin kommer att bli fri, och du följer med blicken medan bilen åker runt hörnet och dom försvinner. och du vinkar adjö med ditt hjärta och lämnar den största biten där. du har berättat för dom att du aldrig mer kommer hem. och du berättar för oss att vi ska på semester. och du gråter tyst när bilen ökar hastigheten längs den långa vägen bort. i din fantasi är du fortfarande kvar. och du gråter. för du har redan börjat längta tillbaka. men det finns ingen tid.

ut från bilen, ut i ingenstans, okänd möter oss, till nästa bil, checkpoint, checkpoint, plundrad, checkpoint, förhör, checkpoint, du blir av med pass och handlingar, du går sista biten, ingenmansland,

(vakum i minnet)

liken blir plötsligt synliga i gryningen och du börjar springa för att inte känna lukten, du håller bror i handen och syster i din famn, du slänger dig över gränsen och in till andra sidan, och en främling till väntar, ny bil, ny resa, okänt land, och in i planet och darrande lyfter vi mot en klarblå sky och en sol, och vi landar, och det är åter mörkt, när vi kliver ur och berör den nya marken med våra trötta fötter, men hon tror sig kanske finna ett liv, som är bättre.